

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

**ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ
КОМУНІКАЦІЇ ОСВІТНІХ МІГРАНТІВ
В УМОВАХ АКАДЕМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА**

**МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ,
МАГІСТРАНТІВ ТА АСПІРАНТІВ**

Випуск 1

Збірник наукових праць

ХАРКІВ
2020

Особливості полікультурної комунікації освітніх мігрантів в умовах академічного середовища: матеріали І Міжнародної науково-практичної конференції іноземних студентів, магістрантів та аспірантів. – Харків: НЮУ, 2020. – 160 с.

У збірнику представлено матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, у яких розглядаються актуальні питання адаптації освітніх мігрантів у закладах вищої освіти України. У статтях аналізуються глобальні проблеми сучасності (в Україні та країнах учасників); висвітлюються актуальні питання економіки, юриспруденції, соціології, філософії, а також медицини та фармації; розглядаються особливості міжкультурної комунікації та лінгвокультурології в умовах академічного середовища.

У роботі конференції взяли участь іноземні студенти та аспіранти з Узбекистану, Азербайджану, Польщі, Ізраїлю, Італії, Латвії, Японії, Китаю, Марокко, Зімбабве, Нігерії, Аргентини тощо.

Статті друкуються в авторській редакції. Відповідальними за достовірність викладених фактів, автентичність матеріалів і цитат, стиль і відповідність списку літературних джерел є автори матеріалів, представлених у цьому збірнику.

Адреса: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, 61023, м. Харків, вул. Динамівська, 4.

Редакційна колегія:

Зайцева Маргарита Олексіївна, канд. фіол. наук, доцент
Місеньова Вікторія Вікторівна, канд. фіол. наук, доцент
Кошова Юлія Михайлівна, викладач

**MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
YAROSLAV MUDRYI NATIONAL LAW UNIVERSITY**

**PECULIARITIES OF MULTICULTURAL
COMMUNICATION OF EDUCATIVE MIGRANTS
IN ACADEMIC ENVIRONMENT**

ISSUE 1

Conference Proceedings

**KHARKIV
2020**

Green plants are blooming and flourishing around us, then it is our sole responsibilities to tap into these deep resources, refine, incorporate them into useful components that will be useful for our well-being, doing this will give a better approach and a ground defining project with less adverse and side effects that were and still being received from artificial chemical compounds, which have harmful and negative impact on life expectancy as we have been recording over the past decades. The established properties of flavonoids open up wide possibilities for their use as medicines that do not have serious side effects, unlike synthetic analogues.

References

1. Deepak, K., Rupali, S., Mahesh, K. (2016). An overview of major classes of phytochemicals in their types and role in disease prevention. Hislopia journal. 9 (1/2).
2. Prithviraj, K. (2019). Biological activities of flavonoids: An overview. Vol. 10 (4): 1567-1574.
3. Shashank, K., and Abhay, K. Pandey. (2013). Chemistry and Biological activities of flavonoids: An overview.

ПОРІВНЯННЯ ДІЄСЛІВНОЇ СИСТЕМИ ІСПАНСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ

Александр Габріел Барраган Ногалес (Еквадор)

Науковий керівник – доцент, канд. пед. наук Зозуля І. Є.

Вінницький національний технічний університет

Україна, Вінниця

Володіння іноземними мовами є одним із необхідних умінь для випускника сучасного університету. Глобалізація, взаємна інтеграція і зростання міжнародних контактів країн зумовлюють необхідність володіння мовами не тільки для професійних лінгвістів, а й для професіоналів усіх спеціальностей.

Іспанська мова посідає друге місце у світі за кількістю людей, для яких вона є рідною. Вона входить до іndoєвропейської мовної сім'ї та романської групи мов. Українська ж мова належить до слов'янської групи іndoєвропейської мовної сім'ї. Тому, звичайно, граматичні системи цих мов відрізняються.

Іспанська граматика формується переважно завдяки багатству дієслівних форм і специфіці їхнього вживання. Дієслово в іспанській мові є найбільш

складною граматичною категорією. Деколи навіть іспанці можуть заплутатися в павутинні граматичних часів, дієвідмінюванні та використанні умовного способу. Наявність дієслів, що мають низку відхилень від типових правил, значно ускладнює процес вивчення іспанської мови іноземцями. Усього використовується 16 часових форм, які поділяються на кілька категорій. Одні були взяті з класичної латини, інші сформувалися вже в пізній час на основі змішування з іншими мовними формами.

В іспанській мові дієслова поділяються на правильні та неправильні, чого немає в українській мові. Правильні дієслова під час відмінювання за особами підпорядковуються певній схемі. Інші дієслова поділяються на такі, що мають багато відмінностей від типового дієвідмінювання, та такі, що не підлягають жодному стандартизованому механізму відмінювання. Якщо ж говорити про неправильні дієслова, то вони мають власну парадигму відмінювання. Два найважливіші дієслова іспанської мови – *ser* та *estar* (*бути*) – є неправильними дієсловами [5].

Досить умовно часові форми дієслів іспанської мови можна розділити на дві групи: прості, які утворюються шляхом зміни закінчення, наприклад: *escribir* (писати) – *escribo* (я пишу); складні, які утворюються шляхом додавання допоміжного дієслова *haber*: *venir* (приходити) – *hevenido* (я прийшов) [3:123]. Як ми бачимо, в українській мові немає такого розподілу.

Розглянемо основні відмінності дієслівної системи іспанської й української мов [1:71]:

- 1) як і в українській мові, в іспанській є особові форми дієслова, тобто змінні форми, які змінюються за особами, числами та часами, і неособові, тобто незмінні форми дієслова, до яких належать невизначена форма (інфінітив), безособова форма дієслова та дієприслівник;
- 2) в іспанській мові, як і в українській, є три особи (1-ша, 2-га, 3-тя) та два числа (однина та множина);
- 3) є категорія часів, але, на відміну від української мови, де є лише три часові форми (теперішній, минулий та майбутній часи), в іспанській мові їх

набагато більше: дві форми теперішнього часу, вісім минулих часів, чотири майбутніх.

Наприклад, в іспанській мові дієслова дійсного способу можуть змінюватися у 8-ми часових формах, а умовного – у 6-ти часах. Заразом в українській мові дієслова умовного способу взагалі не мають форм часу й утворюються від форм минулого часу за допомогою часток *б* та *би*.

Наказовий спосіб в іспанській мові також має свої відмінності. На відміну від української мови, в іспанській наказовий спосіб вживається у 2-ій і 3-ій особах одинини й в усіх особах множини. Однак лише стверджувальні форми одинини й множини другої особи є власними формами цього способу, інші запозичені в теперішнього часу умовного способу;

4) на відміну від української мови, в дієслівній системі іспанської мови виділяється не три, а чотири способи: дійсний, наказовий і 2 умовних;

5) в обох мовах є два стани – активний та пасивний [4];

6) на відміну від української мови, іспанські дієслова не мають категорії виду. Завершеність і незавершеність дії передається тимчасовими формами дієслова, дієслівними конструкціями та лексичними засобами[2];

7) в іспанській мові в дієслів відсутня також категорія роду, яка властива українським дієсловам у минулому часі;

8) в іспанській дієслівній системі є дві форми інфінітива: проста й складна.

Крім зазначених основних подібностей і відмінностей дієслівних систем іспанської та української мов є, звичайно, й інші особливості, що стануть предметом наших подальших досліджень.

Отже, у наші дні іспанська мова поряд з англійською активно використовується в міжнародному спілкуванні та є інтернаціональною мовою. Українська та іспанська мови мають як значну кількість спільних рис, так і відмінні характеристики. Розглянувши особливості обох мов, робимо висновок про те, що граматика іспанської мови є не менш складною, ніж граматика української мови. Адже, наприклад, шість дієслівних форм при їхньому

відмінюванні в кожному часі не мають складності для україномовного студента, оскільки під час тренування розмовного навику формується відповідність між іспанськими й українськими формами: *Yocanto – співаю*, *Tíscantas – співаєш*, *Elcanta – співає*. З упевненістю можна стверджувати, що в іспанській та українській мовах дієслово відрізняється багатством форм і є найбільш складною граматичною категорією.

Список джерел

1. Виноградов В. С. Грамматика испанского языка: Практический курс: Учебник для институтов и факультетов иностранных языков. – 4-е изд. – М.: Книжный дом «Университет», 2000. – 432 с.
2. Зозуля І. Є. Особливості викладання української мови як іноземної іспаномовним студентам / Українська мова у світі : Збірник матеріалів V Міжнародної науково-практичної конференції, 17 серпня 2018 р. – Львів, 2018. – С. 121–129.
3. Купріянов Є. В. Лексикографічна система іспанської мови: феноменологія інтегрального опису: монографія / Є. В. Купріянов. – Київ: УМІФ НАНУ, 2018. – 254 с.
4. Плющай О.О., Ратомська Л.В., Михлик О.О. Контрастиивний аналіз вираження пасивності в іспанській та італійській мовах / Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія філологічні науки. № 2 (14). – 2017. – С. 204–210.
5. Серебрянська А. О., Серебрянська Т. М. Іспанська мова для початківців. Підручник. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2009. – 544 с.

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ СОТРУДНИЧЕСТВА УКРАИНЫ И УЗБЕКИСТАНА НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ

Аллаев Усман (Узбекистан)

Научный руководитель – доцент, канд. филол. наук Мисенёва В.В.

Национальный юридический университет имени Ярослава Мудрого

Украина, Харьков

Сотрудничество между Украиной и Узбекистаном имеет важное стратегическое значение не только для внутреннего развития обеих стран, но и для согласования основных вопросов в области современной политики. Обе страны ведут активную политику, направленную на проведение экономических реформ и повышение своего международного авторитета [2].

Украина является одним из важнейших торговых партнеров Республики Узбекистан по общему товарообороту товаров и услуг. Например, Украина